

[Hagen Hagensen]

indirekte. Der er brug for at bevare realindkomst, for hvad nytter det, at man giver den ene dag, når man så vil tage tilbage eller i hvert fald taler om, at man vil gøre det, i overmorgen? Sådan er det jo ved at komme til at gå med det, der skete med overenskomsterne her for kort tid siden, sammenholdt med den stramning, man allerede taler om vi skal have i hvert fald til efteråret.

Der er én ting, jeg synes der kunne være grund til at undersøge, og det er, om en omlægning af vort skattesystem kunne være på sin plads med ét ganske bestemt sigte, nemlig at lade al indkomstskat tilfalde kommunerne og lade staten klare de opgaver, den skal have med at gøre, alene igennem den indirekte beskatning: moms og visse punktafgifter.

Der udvises fra flere sider stor opfindsomhed med hensyn til ikke blot at søge retten til fradrag beskåret eller få dem helt væk, men også at finde nye beskatningsobjekter frem, og dér siger vi klart fra. Vi vil ikke have skabt noget større beskatningsgrundlag, det nuværende er stort nok; vi vil have offentlige besparelser og omlægninger, med nedsættelse af skattetrykket til følge. Og for vor skyld behøver man ikke at vente til 1980'erne eller 1990'erne med at gøre det, ærlig talt, tag fat nu! Allerede ved det kommende finanslovsforslag må der kunne skabes grundlag for, at vi kan få noget, der kan blive til en skattelettelse.

Så vil jeg gerne i den forbindelse til slut spørge hr. Ellemann-Jensen, der udtalte sig så kraftigt om besparelser i langt større omfang og på en helt anden måde, end vi hidtil har gjort det i gængs tale, når der har været spørgsmål derom, hvad det er, han vil. Han vil helt ind til benet, og vi skal til at prioritere på en helt anden måde: vi skal prioritere således, at vi kan se på, hvad der overhovedet er råd til at have af offentlige udgifter, både for stat og kommuner. Det kan være meget godt, men når man siger sådan noget, vil jeg spørge, om der virkelig er dækning for det, han siger, i regeringens linje. Det er der ikke, efter at vi i dag har hørt skatteministeren sige, at der ikke var mulighed for skattelettelser med det første, og at det heller ikke på længere sigt ville være muligt at komme til skattelettelser; så føjede ministeren ganske vist til: hvis vi ville bevare et samfund som det, vi har nu.

Jeg tror på, at et samfund som det, vi har nu, kan bevares, selv om vi får skattelettelser, fordi der simpelt hen er opgaver, som det offentlige ikke behøver at være med til at løse undtagen for ganske bestemte befolkningsgrupper. Så ville vi kunne få et skattesystem, som virker på en sådan måde, at folk får lyst til at arbejde, lyst til at tjene noget mere, lyst til at producere noget mere, og så ville indkomstskattetrykket blive lettet.

Hver af os har nok sine ønsker om, hvordan det skal gøres. Jeg har ønsket om, at det skulle gøres nogenlunde på den måde, jeg har nævnt her, og at vi i grunden – det tror jeg mange vil være enige med mig i – har et ganske godt virkende skattesystem. Jeg tror også, venstres politiske ordfører er enig med mig i, at vi har et ganske godt virkende skattesystem. Der er ikke grund til at lave de store spring, men der er grund til at se på, hvordan vi kan lette og forenkle, og det vil vi gerne være med til. Det er op til regeringen at begynde med besparelserne; som nævnt behøver det ikke at vente til hverken det næste eller det næstkommende tiår. Tag fat nu; det vil være en god gerning at gøre!

Villy Jørgensen (CD):

For ikke så forfærdelig mange år tilbage i tiden udgjorde skatter og afgifter ca. 25 pct. af vore indtægter. I dag udgør skatter og afgifter ca. 50 pct. af vore indtægter, og der skal ikke megen forudseenhed til at se, at vi, hvis vi fortsætter på samme måde, kommer op på 100 pct. Det kan dog ikke lade sig gøre, for i mellemtiden støder vi hovedet imod loftet.

Men der er nok også grund til at fastslå, at det i det hele taget er begrænset, hvor langt længere vi kan gå med indkomstskatterne end det punkt, vi er kommet til i dag. Det gælder også punktskatterne. De er også kommet så højt op, at de ikke giver det provenu, man gerne vil have de skulle give, når man forhøjer dem. Derfor er løsningen, når der skal skaffes nye indtægter, ikke at forhøje punktskatterne, fordi det simpelt hen ikke vil give mere i kassen.

Endelig er der momsens, som vi igennem årene gentagne gange har peget på som et af de instrumenter, man skulle bruge, men desværre må vi jo erkende, at momsens også nu er så høj, at det begynder at blive problema-